

Loučka

Kraj: Zlínský

Správní obvod: Valašské Klobouky

Nadmořská výška: 438 m n. m.

Počet obyvatel: 424

Adresa URL: www.loucka-obec.cz

Okres: Zlín

GPS souřadnice: 49.170035N, 17.876076E

První pís. zmínka: 1261 (763 let)

PSČ: 763 25

Historie obce Loučka

První písemná zpráva o Loučce je v zakládající listině vizovického cisterciáckého kláštera z 20. 8. 1261, kdy pan Smil, královský kastelán na hradě Brumov, daroval klášteru cisterciáků ve Vizovicích osadu Vizovice s okolními dědinami. Mezi nimi je poprvé jmenována i Loučka. (Darovací listina je psána latinsky a na ní je doslovně uvedeno „Lutsch“). Lidové posláním, zaznamenané v kronikách vypráví o tom, že staří lidé pamatovali prvního usedlíka v obci v místě nynějšího rodinného domku v místě čp. 70. V tomto místě býval zemský dvůr, zemanem byl údajně nějaký Mikuláš, od tohoto jména je odvozeno jméno Mikulka. Existenci osídlení nepřímo dosvědčují nálezy starých širokých základů před několika desetiletími (při stavbě stodoly čp. 68). Při odvodňování luk v roce 1929 v blízkosti zahrady, která přísluší k domku čp. 70, byl dokonce nalezen v hloubce 125 cm kamenný hmoždíř i s tloučkem, mnoho starodávných podkov a staré ohniště. Nalezené věci byly v roce 1929 předány do Valašského muzea ve Vizovicích. Původní název vesnice byl „Lůčky“, protože obec vznikla na loukách, kde se dnes nacházejí rodinné domky čp. 68, 69 a 70. Pozdější název vesnice byl „Lůčka“, potom „Laučka“ a nyníjší podle spisovné češtiny „Loučka“. Z dalších nejstarších archivních dokladů jsou známy o Loučce z let 1481, 1522, 1529 a 1549. Záznam v Zemských deskách v roce 1568 hovoří o skutečnosti, že Loučka patří ještě k vizovickému panství, které koupil v roce 1567 Zdeněk Říčanský z Říčan. Ten je však v roce 1574 prodává paní Anně Kropáčce z Nevědomí a sám získává panství Brumovské, k němuž přivtěluje také vesnice Újezd, Vysoké Pole, Drnovice, Haluzice a Lůčky. Od té doby náležely Lůčky pod panství brumovské. V roce 1605 začali v našich krajích řádit Uhři pod vedením magnáta Bočkaje, který tehdy vedl uherské protihabsburské povstání. Později roku 1663 vtrhli Vlárským průsmekem na Moravu Turci z Uher, napadli obyvatele i z našich vesnic, mnoho jich bylo zabito nebo odvečeno do zajetí. Později se přihnali do újezdske farnosti uherští kuruci (křižáci) a spolu s Turky plenili vesnice. Takže kolem roku 1700 se museli lidé po šest let skrývat jenom po lesích, kde měli nastavené boudy a v nich se zdržovali. Za zmínku stojí, že roku 1659 bylo brumovské panství rozděleno, některé vesnice, mezi nimi i Loučka, pak náležely pánům Podstatským z Prusinovic, kteří je spojili se statkem na Hošťálkově. Pod Hošťálkovou patřila i část Brumovska ještě roku 1750 a v té době osídlovaly zpustlé grunty v našich obcích některé rody z Hošťálkově (např. Kovář, Orsák, Pavelka atd.). V roce 1752 bylo v obci 22 hospodářských usedlostí a 1 chalupník. Roku 1770 nařídila císařovna Marie Terezie číslování domů. V roce 1790 měla Loučka v 53 domech 347 osob a v roce 1834 měla 45 domů a 420 obyvatel. Dvě až tři rodiny bydlely v jednom dřevěném domku, který byl kryt šindelem nebo doškem. Teprve v roce 1890 měla Loučka 78 domů, v nichž bydlelo 434 obyvatel. V Loučce před rokem 1800 bylo 17 půlgruntů, dvůr (Mikulkův), na kterém jsou 4 čtvrtlánici a pak ještě jeden mlýn při dnešním čísle 40, ve kterém

bývalo i fojtství až do roku 1820. Roku 1748 byl zaveden nový způsob kontribuce. Podle tohoto způsobu půjčovala vrchnost poddaným obilí k setí, které oni po sklizni opláceli a za půjčení měřice 2/8 úroku platili. 1/8 připadla vrchnosti a jedna poddaným. Z těchto posledních osmin zůstala značná zásoba, takže se potom samé obilí půjčovalo. To byl původ kontribučních sýpek. Ze záznamů o vojenské službě se dovídáme, že za panování Marie Terezie byla služba doživotní. Od roku 1802 byla snížena na 10 let u pěchoty a na 12 let u jízdy. Roku 1845 byla snížena na 8 let a v roce 1868 na 3 roky. Do roku 1797 držel dvůr v Haluzicích, pod který Loučka patřila, Bohumír Ignác z Walldorfu, od roku 1797 jeho synovec František Kajetán Chorinský z Ledské, od roku 1832 Fridrich Corinský, od roku 1863 Viktor hrabě Corinský z Veselí nad Moravou. V roce 1896 jej prodal velkopřemyslníkovi Antonínu Dreherovi ze Všechat u Vídně. Panství mělo sídlo ve Veselí nad Moravou. Na haluzickém dvoře byly jen kanceláře a sídlila zde vrchnost. Od 31. 5. 1848 do 24. 1. 1849 zasedal v Kroměříži Zemský sněm, který zrušil robotu, poddanství i desátky, začala sloboda tisku, rovnost občanská a také náboženská. Roku 1849 byly zrušeny vrchnostenské a městské sudy a byl zaveden Súd okresní, krajský a zemský. Od roku 1850 patřily Vizovice s okolními obcemi, tedy i s Loučkou, okresnímu hejtmánství v Uherském Brodě. V Loučce i ostatních obcích, patřících pod dvůr Haluzice, byla zrušena robota před rokem 1828. Majetky se postupně vykupovaly z roboty od hraběte F.K. Chinského. Např. Mikulkův grunt byl vykoupen za 16 zlatých, Žalkův za 4 zlaté (protože na robotě jim z práce uhynul vůl). 26. 2. 1890 ve 20.00 hod. vypukl v č. 44 (tento domek stával mezi číslem 46 a 47) požár, kterému padlo za oběť 8 domů i s přilehlými hospodářskými budovami. Shořela čísla následujících domů: č. 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48. V roce 1898 je v Loučce založen Sbor dobrovolných hasičů. V pátek večer 24. dubna 1908 vypukl v Loučce velký požár, který v necelé hodině pohltil 31 domů včetně hospodářských budov. Všeobecně se má zato, že požár založil prohnaný pytlák, tehdejší postrach celé obce. Škoda byla odhadnuta na 80 tis. tehdejších korun. Císařpán daroval na krytí škod 3 tis. korun, pojišťovna 34 tis., ostatní sbírky vynesly asi 700 korun. Od 16. 5. 1901 začal z Vizovic do obcí Újezd, Loučka a Slopné chodit C.K. úřední poštovní posel (dnešní doručovatel pošty). Prvním poštovním poslem byl Josef Petrů, domkař z Loučky č. 77, narozen 29. 7. 1869 a zemřel 13. 7. 1932. Pošta se z Vizovic nosila až do 50. let, kdy byl zřízen poštovní úřad v Újezdě (o doručování pošty je uvedena samostatná kapitola). Roku 1908, na počest 60-ti letého panování císaře Františka Josefa I., byl vysázen jubilejní sad ovocných stromů v „Lazisku, ve Strážce“. Sto kusů jabloní, které byly zasazeny, vyzvedlo obecní zastupitelstvo ve štěpnici hraběte Seilerna na Lešné v Lukově. V roce 1990 byly dožívající jabloně vykáceny a zasazeny nové.

